

Kedves Testvérek!

Mit kezdünk 2021 szeptemberében, Magyarországon, a mi valóságunkban egy olyan zsoltárral, egy énekkel, ami nem kevesebbet kér, mint az egész világot szólítja meg és buzdítja arra, hogy dicsérje, magasztalja, áldja Istent, aki az alkotó, a teremtő, aki jó és örökké hűséges? Mit kezdünk ezzel az énekkel, amire az Újszövetség is több helyen utal (Ef 2, 10; Fil 4,4-7; Kol 3, 16-17, ApCsel 14, 15-17)?

Lehet, egyszerűbb dolognak tűnik embert küldeni a Marsra, vagy szondát küldeni a legközelebbi naprendszerbe, mint kapcsolódni ehhez. Mert távoli, vagy talán túlságosan közeli.

Mit értek ezalatt? Távoli lehet azért, mert idegen, a nyelvezet, a tartalom nem az, amiben élünk. Többé, vagy kevésbé nem érthető, nem életszerű. Túl közeli azért, mert kapásból rávágthatjuk: igen, ebben élek. Isten jó, Őt szolgálom és nekem ez nagyon jó. Többnyire. Evidencia. Fenntartom magam és mások számára ezt a képet. Közben az élet, a valóság e két pont között helyezkedik el és valójában bármelyikünk elhelyezkedhet ezen a képzeletbeli skálán, bármelyikünk bejárhat utat a hit keresése, megtalálása és elvesztése útján. Mert ilyen az emberi természetünk, mert küzdünk és egy elég kemény világban élünk.

Keressük ma együtt arra választ, mit jelenthet számunkra ez a hívás, ennek a zsoltárnak a valósága?

1. KÖZELEBB A KÉRDÉSHEZ:

A zsoltár kapcsán három kérdés van velünk, amit felvet a 100. zsoltár ma a számunkra:

- Miért menjek keresztyén közösségbe?
- Miért tartozzak közösségbe?
- Miért szolgáljak?

Nyilvánvalóan egy hiányra, egy feszültségre reagál ez a zsoltár, hiszen világos, hogy a világban, ahol a bűn valósága jelen van, az ember magától nem magasztalja Istent és nem szolgálja Őt. Hanem inkább sok minden mást.

C.S. Lewis szerint a kultúránk jellemzője a „Praise of whatever...”, ami azt jelenti: akármit képes dicsőíteni, szolgálni. Akármiért képes lelkesedni, akármit képes bálványozni. Akármit, ami értelmet adhat az életnek, ami megtöltheti tartalommal azt, ami üres.

És a kultúra, amiben élünk, ki is kéri talán magának: mindenki azzal tölti ki az életét, amivel akarja. Kinek mi köze ehhez?

A helyzet, hogy a Szentírás alapján van, akinek van köze, ez pedig az élő Isten. De ez egy nagyon jó hír, a lehető legjobb dolog, ami történhet velünk.

2. KÉT TÉNY ÉS HÁROM FELSZÓLÍTÁS

A zsoltárban tartalmilag két tényrel, fontos állítással és három felszólítással találkozhatunk.

2.1 Két tény

A két állítást a magyarázók motivációs verseknek nevezik: ezek miatt, ennek felismerése által kapcsolódhat be az ember Isten dicséretébe és az Ő szolgálatába.

1. *Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája.*
2. *...jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.*

Isten népe számára ezek Isten kijelentéséből ismerhetők meg, Ő mondta ezt magáról, másrészt ez volt Isten népének a tapasztalata is.

Az Úr a szabadítás szerzője! Ő a szabadítás cselekvője is. Alapvető és fontos információkat tudunk meg itt Istenről:

- Ő az Isten (azaz Ő Isten, teljesen más, mint mi)
- Ő a teremtő
- Kapcsolatra törekszik: pásztor és nyáj

És három fontos dolgot nem szabad elfelejtenünk vele kapcsolatban: Isten jó, Isten szeret, Isten hűséges. Ennek a feszültsége és valósága van most velünk: ennek az igazságáról ember nem tud meggyőzni. A Szentlélek adja és végzi el bennünk és közöttünk itt és most is, hogy ez történjen, hogy megértsük, elfogadjuk, befogadjuk, hogy ez az igazság. Ez Isten Igéje. Ez az Ő kijelentett szava.

2.2. Három felszólítás

A tényekhez kapcsolódóan találhatunk három felszólítást az Igében:

1. *Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön!*
2. *Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!*
3. *Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!*

Ha Isten az egyedüli Úr, akkor mindenki, aki jót akar magának, Isten útján akar járni, szeretni akarja őt, megtartani a szövetségi keretet, a parancsolatokat. Ezt jelenti Istent szolgálni.

Jelent hálaáldozatot, felajánlást is az időnkől, a javainkból.

És valószínűleg ez az a pont, ahol már megérkezett kisebb vagy nagyobb ellenállás belénk. Mert miközben világos, hogy nálunk hatalmasabb erők és hatalmak formálják a mindennapi életünket, hogy tele van az életünk tehetetlen szituációkkal, kiszolgáltatottsággal, ellenállunk annak, hogy beelépünk Isten szolgálatába és ezt az egészet 100%-osan elfogadjuk.

Ennek a legfőbb oka az lehet, hogy ez, ami itt áll előttünk az Igében, nem más, mint színtiszta felszólítás.

Akit szolgáltok, annak a hatalmát ismeritek el (több írásmagyarázó von párhuzamot az egyiptomi szabadulás helyzetével, ahol Mózes felszólításaiban egyedül Isten szolgálatára buzdított).

Máshogy fogalmazva: a valódi dicsőítés újrarendezi (átrendezi) az életet...! És ez ütközés, dráma és hívás is egyben.

3. VÁLASZ

Kedves Testvéreim, lehet, ezen a ponton több kérdés van már benned, mint az igehirdetés elején, de fókuszáljunk a válaszra. A választ a feltett kérdéseinkre nem nekünk kell kitalálni, megválaszolni. Isten segít ebben is minket.

Az egész zsoltár a szövetségi kapcsolatba hív, abban gondolkodik. Ebbe pedig magunktól nem tudunk belépni. Ha azt érzed, nem tudod, vagy nem akarod Isten szolgálni, jól érzed. Mert Őt lehetetlen magunktól – ugyanis a bűn miatt az ember erre képtelen, akarata pedig saját vágyainak, félelmeinek fogja. Egyáltalán nem akar más hatalmat maga fölött önmagán kívül.

Az evangélium, hogy ez a szövetségi kapcsolat Krisztusban helyreállt! Azért vállalta a keresztet, halt meg értünk a megváltó, hogy helyreállítsa a megtört kapcsolatot, hogy mindaz, aki Benne hisz, szabad legyen Istennel járni. Ő szolgált, egyedül Ő tudott így szolgálni, ahogy a 100. zsoltárban is olvassuk. És azért tette ezt, hogy ebbe a szeretetkapcsolatba bevezessen minket.

A mai istentiszteletnek nem a szolgálat a legfontosabb kérdése, hanem az a szeretetkapcsolat, amire Isten Krisztusban téged is hív. Lépj be ebbe, kapcsolódj Hozzá, fogadd el azt a hívást!

Isten jó, azaz az életet akarja. Ő a teremtő! Az életet adó és munkáló. A bűn a halált munkálja, a romlást hozza, az elveszettséget tágitja tovább. És ne gondold, hogy teljesen ellen tudsz neki állni: ez történni fog az életedben. Nem az a megoldás, ha saját erődből harcolsz ellene vagy mindent feladva sodródsz. Hanem ha az életre fordítod a figyelmed, az életet választod.

Egy gyakorló pszichiáter barátom fogalmazott így: „A halálfélelem, a halálvágy akkor nő, amikor az élni akarás, az életben való részvétel csökken.”

Az evangélium, hogy Isten akarja, hogy élj, hogy álljon helyre Vele a kapcsolat, hogy részesedj az életből. A földiből és az örök életből is. Ez lehet a tiéd Krisztus által.

Ha ebben a kapcsolatban erősödünk, akkor is megmaradnak a kérdések:

- Miért menjek keresztyén közösségbe?
- Miért tartozzak közösségbe?
- Miért szolgáljak?

De talán átalakulnak, más fénybe látod őket. A szolgálat nem rólad szól. A szolgálat nem a gyülekezetről szól. Hanem Istentől és a vele való kapcsolatáról. Azért, teszed ezt, azért lépsz bele, mert ezáltal is az életet választod. Mert Ő már előbb választott téged!

Ámen!

Thoma László